

Gaál Mózes:
KIPP-KOPP!...KIPP-KOPP!...NYISS ABLAKOT!

Kipp-kopp!... Kipp-kopp!... Nyiss ablakot!
Szegény koldusmadár vagyok.
Sikolt a szél a kertek alatt,
Kavarja a fagyos havat.
Fázik a nap... az ág remeg...
Kérő szavam nem érti meg.
Hints egy szemet, dobj egy magot!
Kipp-kopp!... Kipp-kopp!... Nyiss ablakot!

Két napja már, hogy éhezem,
Kinn a mezőn jéggyöngy terem.
Sem egy bogár, sem egy bogyó...
Eltemetett mindent a hó.
Hozzád jövök, jó angyalom,
Szegény madár, rimánkodom:
Hints egy szemet, dobj egy magot!
Kipp-kopp!... Kipp-kopp!... Nyiss ablakot!

Van ember is, ki ily szegény,
Amott az utca szögletén.
Úgy sírdogál egy kis leány,
Nincs anyja tán, nincs apja tán.
Ruhája rongy, cipője sincs,
Ha rám nem is, reá tekints!
Hints egy szemet, dobj egy magot!
Kipp-kopp!... Kipp-kopp!... Nyiss ablakot!

Megfűtőzöm, s tovább megyek,
Tovább megyek, búcsút veszek.
Koldusleányt fölkeresem,
Ne sírjon oly keservesen.
Megmutatom a házatok,
Hol engem befogadtatok.
Hints egy szemet, dobj egy magot!
Kipp-kopp!... Kipp-kopp!... Nyiss ablakot!

Lesz még tavasz, a lomb kihajt,
Majd hallotok szép háladalt.
Szép háladalt dalolgotok,
Jó emberek, tirólatok.
Ha zöldül a mező, halom,
Imádság lesz minden dalom.
Hints egy szemet, dobj egy magot!
Kipp-kopp!... Kipp-kopp!... Nyiss ablakot!